

[டாக்டர் அ. செல்லக்குமார்]

[1997 மார்ச் 25]

பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதுதான். அரசு, ஏற்கெனவே இந்தச் சலுகைகளை அளித்தாலும், அவர்களுக்கு வருகின்ற உற்பத்தி வரி, விற்பனை வரி, கொள்முதல் வரி போன்றவை மூலமாக இலாபம்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. அரசுக்கு அதனால் இழப்பு ஏற்படவில்லை. மறைமுக வரிகள் மூலமாக மீண்டும் அரசுக்கே அந்த வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, எங்களுடைய கருத்து என்னவென்றால், பெரிய பெரிய தொழிலதிபர்களுக்குப் பல சலுகைகள்—அவர்களுக்கு இடங்கள் அளிப்பதாக இருந்தாலும் சரி—பல்வேறு சலுகைகளை நாம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். காரணம், தொழிற்சாலைகள் இந்த மாநிலத்தில் வரவேண்டும் என்பதற்காக, நம்முடைய இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வேண்டும் என்பதற்காக. அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்தச் சிறு தொழிற்சாலைகள் நலிவடைந்து விடக்கூடாது, அதிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை இருண்டுபோய் விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு, முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த பதினைந்து சதமானத்தையாவது, பல அரசுகள் அளித்து வந்த சலுகைகளை முழுமையாக அளிக்காவிட்டாலும்கூட, அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் ஒரு சிறு சலுகையாவது, 5 சதமானம் அல்லது 6 சதமானம், அந்த விற்பனை வரியிலே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று நான் தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவ்வளவுதான், நீங்கள் உட்காருங்கள்.

டாக்டர் அ. செல்லக்குமார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை நீங்கள், அடுத்த மானியக் கோரிக்கையிலே பேசும்போது சொல்லுங்கள், இப்போது உட்காருங்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ள துணை மானியக் கோரிக்கை மீது இன்று தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் சார்பாக திரு. சி. ஞானசேகரன், டாக்டர் அ. செல்லக்குமார், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக திரு. மு.பெ. சாமிநாதன், திருமதி கோமதி சீனிவாசன், திரு. ஏ. ராசேந்திரன், பாரதிய ஜனதா கட்சி சார்பாக திரு. சி. வேலாயுதன், இந்திய தேசிய லீக் சார்பாக திரு. அ.வ. அப்துல் நாசர், அ.தி.மு.க. சார்பாக திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு, இந்திய கம்யூனிஸ்ட்

1997 மார்ச் 25]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

கட்சியின் சார்பாக திரு. ஜி. பழனிசாமி ஆகிய 9 பேர்கள் உரையாற்றி, பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது துணை மானியக் கோரிக்கை என்ற அளவில் மிக விரிவாக விளக்கங்களைத் தருகிற வகையிலே அவர்களுடைய உரையும் அமைவதற்கு வகையில்லை; என்னுடைய உரையும் அவ்வாறு அமைவதற்கு வழியில்லை என்பதை இந்த அவை மிக நன்றாக அறியும். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை பற்றிக்கூட இன்னும் பொதுவாக அவையிலே வருகின்ற பல்வேறு கோரிக்கைகள், சட்டங்கள், மசோதாக்கள், இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் கூட நாம் இன்னும் கற்க வேண்டிய செய்திகள் நிரம்ப இருக்கின்றன. இந்த அவையிலே பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் புதியவர்கள். சிலர்தான் பழைய உறுப்பினர்கள். நீண்டகால உறுப்பினர்கள், 10 ஆண்டு காலம், 15 ஆண்டு காலம் உள்ள உறுப்பினர்கள். எனவே, நான்கூட நண்பர் சொக்கர் அவர்களிடத்திலே ஒரு நாள் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவரும் கேட்டார். நானும் கூட, பேரவைத் தலைவரைக் கலந்து கொண்டு, அவை முன்னவரைக் கலந்து கொண்டு, சொல்வதாகக் கூறியிருக்கிறேன். நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம், சட்டமன்றத்திலே ஒவ்வொரு பொருள் குறித்தும் எவ்வாறு விவாதிப்பது, எப்படி உரை நிகழ்த்துவது, எப்படி அந்தப் பொருள்களை புரிந்துகொள்வது என்பது குறித்து ஒரு வகுப்பு நடத்தலாம், சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நீண்டகாலம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, அத்தகைய வகுப்புகளை நடத்தலாம் என்றும், அது அவர்களைக் கவரத்தக்க இடமாக மாமல்லபுரம் போன்ற இடமாகக்கூட இருக்கலாம் என்று கூடப் பேசி, அதைத் தங்களுடைய முடிவுக்கும், அவை முன்னவர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோர்களுடைய, மற்றும் உள்ள கட்சித் தலைவர்களுடைய முடிவுக்கும் விடலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஏனென்றால், நான் யாரையும் புண்படுத்துவதாகக் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. மேலும் நாமெல்லாம் பண்பட வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்ட கருத்து இது. சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கருத்து இது.

பிற்பகல் 12-55

அந்த வகையில் இன்றைக்குக்கூட பார்த்தால் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைக்கு 79 வெட்டுத் தீர்மானங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அதிலே நம்முடைய இந்திய தேசிய லீக் கட்சியின் சார்பாக திரு. நாசர் அவர்கள் 4 வெட்டுத் தீர்மானங்கள்; இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக திரு. சிவபுண்ணியம் அவர்கள் 4 வெட்டுத் தீர்மானங்கள்; பாட்டாளி

மக்கள் கட்சியின் சார்பாக திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள் 8 வெட்டுத் தீர்மானங்கள் ; தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் 10 வெட்டுத் தீர்மானங்கள் ; பேராசிரியர் தீரன் அவர்கள் 12 வெட்டுத் தீர்மானங்கள் ; எல்லோரையும் மிஞ்சக்கூடிய அளவிற்கு திரு. இ. கணேசன் அவர்கள் 41 வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் தந்திருக்கின்றார்கள். இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள்—ஏறத்தாழ 79 வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றன என்றால் பெரும்பாலானவைகள் வரக்கூடிய காலங்களில் பல தேவைகளை, அவரவர்களுடைய தொகுதியில் அல்லது மாநிலத்தில் நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்று கோரி விடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களையல்லாமல், இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே பேச வேண்டிய கருத்துக்கள் அடங்கிய வெட்டுத் தீர்மானங்களாக அவைகள் இல்லை. இருந்தாலும் கூட, இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தங்களுடைய தொகுதிகளைப் பற்றி இங்கே உரையாற்றிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். தொகுதியைப் பற்றி பேசாத ஒரே ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இன்றைக்கு செல்லக்குமார் ஒருவர்தான். இன்னொரு நாள் பேசுவார். (குறுக்கீடு) நான் அந்தத் தொகுதி மக்களிடத்திலே (குறுக்கீடு) இருங்க சார் (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், உறுப்பினர் செல்லக்குமாரைப்பற்றி நல்லதுதான் சொல்கிறார்கள். ஆகவே திரு. செல்லக்குமார், உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி : உங்களைப் பாராட்டிச் சொல்வதைக்கூட உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பாராட்டுவதையே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையே, என்ன செய்வது, அவ்வளவு கோபத்திலே இருக்கிறார். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் தொகுதியைப் பற்றி பேசிய உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை நான் இன்றைக்கு அலட்சியப்படுத்திவிட விரும்பவில்லை. அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லாவிட்டால் அவர்கள் மனம் கஷ்டப்படும் என்பதற்காக ஒன்றிரண்டை இங்கே நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். குறிப்பாக, பொதுவாக நம்முடைய ஞானசேகரன் அவர்கள் . . .

டாக்டர் அ. செல்லக்குமார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் முதலிலே உட்காருங்கள். நான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை. திரு. செல்லக்குமார்

1997 மார்ச் 25]

[பேரவைத் தலைவர்]

நான் சொல்கிறேன் முதலில் உட்காருங்கள். என்னை வந்து பார்த்து, நீங்கள் பேச அனுமதி கேட்கிறபோது, 5 நிமிடம் என்றீர்கள் ; அப்புறம் 10 நிமிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள். பேசி முடிக்கிறபோது தொகுதியைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வது, இந்த மரபே முறையற்றது. நீங்கள் தொகுதி விஷயமாகப் பேச வேண்டுமென்றால், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 5 நிமிடத்தில் பேசியிருக்க வேண்டும். இப்போது, பொதுப் பிரச்சினையைப் பற்றி நீங்கள் பேசியதற்காக, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உங்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவித்ததாக நான் கருதுகிறேன். இதிலே போய் பாய்ன்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்ன இருக்கிறது? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் சொல்கிறேன், பாராட்டுதான். அவர் இந்த அவையிலே எத்தனையோ முறை, இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே கூட தொகுதி பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். இன்னும் பல நேரங்களில் பேச இருக்கிறார் என்று நான் அவருடைய தொகுதி மக்களுக்கு உறுதியளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன், அவர் சார்பாக. எனவே நம்முடைய ஞானசேகரன் அவர்கள் இங்கே உரையாற்றியபோது அவரும், நம்முடைய பழனிசாமி பேசும்போது அவர்களும் நியாயவிலைக் கடைகளிலே அரிசி தருவது பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போது 20 கிலோ தருகின்ற இதே அளவுக்கு, அங்கே இரண்டு பேராக இருந்தாலும், 3 பேராக இருந்தாலும் தரப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இருக்கின்ற கஷ்ட நிலைகளை நாம் உணர வேண்டும். மத்திய அரசு ஒரு புதிய ஏற்பாடு இந்த நியாய விலைக் கடைகளிலே கொண்டு வந்து, எந்த அளவிற்கு அரிசி அளவைக் குறைத்திருக்கிறது என்பதையும், நாம் அப்படிக் குறைப்பதற்கு முற்படாமல், அதைப்போல விலையைக் கூட ஏற்றித் தருவதற்கு முற்படாமல் பழைய விலையிலேயே அரிசியைத் தருவது என்று இந்த அவையிலே, நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் அறிவித்து இருக்கின்றேன். இருந்தாலும்கூட 8 கிலோ ஆகிவிடுமோ, 4 கிலோ ஆகிவிடுமோ என்கின்ற அச்சம் பழனிசாமி அவர்களுக்கோ, ஞானசேகரன் அவர்களுக்கோ நிச்சயமாகத் தேவையில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அதிகபட்சம் இப்போது தரப்படுகின்ற 20 கிலோ அரிசி தரப்படும் ; குறைந்தபட்சம் 8 ஆகவோ, 6 ஆகவோ இருக்காது ; குறைந்தபட்சம் நிச்சயமாக 12 கிலோவாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 4 பேராக இருந்தால் 16 கிலோ தான். ஏனென்றால் $4 \times 4 = 16$ என்கிறபோது, $4 \times 5 = 20$ என்பது அதிகபட்சம் $4 \times 4 = 16$ என்ற அளவுக்கு

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 மார்ச் 25]

இருக்கும், 3 பேரும் ஒரு குழந்தையும் இருந்தால் 14 கிலோ - ஃபோர்ட்டின் கிலோஸ், என்ற அளவுக்கு வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பிற்பகல் 1-00

புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகட்கு விநியோகிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை ஞானசேகரனும் மற்றும் நண்பர் வேலாயுதனும் இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோதெல்லாம் ஏழைகளுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை, அரசுக்கு உரிய நிலங்களை வழங்குவதில் என்றைக்கும் தயக்கம் காட்டியது இல்லை. அதுமாத்திரமல்ல, பட்டா நிலங்களைக் கூட அவர்களுக்குத் தருவதிலே எந்த அளவுக்குச் செம்மையாகச் செயல்பட்டு இருக்கிறது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்பதை பேசிய நண்பர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, தமிழ்நாட்டிலே, குறிப்பாக தஞ்சைத் தரணியில், திருச்சி பகுதியிலே எவ்வளவு கடுமையான போராட்டங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றன என்பதும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய படை திரட்டி அன்றைக்கு கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் எவ்வளவு பெரும் போராட்டத்தை நடத்தியது என்பதையும் நாடு மிக நன்றாக அறியும். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அமைந்த பிறகுதான், நான் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்ற காலத்தில் குடியிருப்புமனை சட்டம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அவரவர்கள் குடி இருக்கின்ற இடம் சொந்தம் ஆக்கப்படும் என்று அறிவித்தபோது தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய மாபெரும் தலைவர் மணலி கந்தசாமி, அந்தக் குடியிருப்பு மனைகளை வழங்கிய விழாவிலே குறிப்பிட்டார், பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களும் போராடிப் போராடி, எவ்வளவோ ரத்த ஆறு ஓடியும்கூட நிறைவேற்ற முடியாத இந்தச் சாதனையை ஒரு சொட்டு மையில் கருணாநிதி நிறைவேற்றி விட்டார் என்று மணலி கந்தசாமி குறிப்பிட்டது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), அதுவும் திருத்துறைப்பூண்டி கூட்டத்திலேதான்—பழனிசாமி எல்லாம் இன்னும் சிறுவர்களாக இருந்து கலந்துகொண்ட கூட்டம் அது; என்பது எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது.

வேலாயுதன் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது மரப்பட்டா வரி உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது ; அது குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார். அவருக்கு நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். 30-8-1996-ல் அரசு

1997 மார்ச் 25]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

ஆணை 864-ன் படி ஏற்கெனவே அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் உயர்த்தப்பட்ட அந்த வரி ரத்துச் செய்யப்பட்டுவிட்டது என்பதை நான் வேலாயுதன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோமதி சீனிவாசன் வலங்கைமானுக்கு சர்க்கரை ஆலை வேண்டும் என்றார்கள். திருநாவுக்கரசு அவர்கள் அறந்தாங்கி சர்க்கரை ஆலை என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். உங்களுடைய ஆட்சியிலே கிடைக்காத அந்த சர்க்கரை ஆலை அறந்தாங்கியில் நிச்சயமாக வரும் என்ற நம்பிக்கையை அவருக்கு நான் தெரிவித்தேன்; தெரிவித்ததற்கு இணங்க, நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், அறந்தாங்கியில் ஈ.ஐ.டி பாரி கம்பெனி சர்க்கரை ஆலை அமைக்க 10-3-1997-அன்று மத்திய தொழில் அமைச்சர் முரசொலி மாறன் முயற்சியின் காரணமாக நடைபெற்ற மத்திய லைசென்ஸிங் கமிட்டி முடிவு செய்து தமிழக அரசுக்கு அறிவித்து இருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கு இந்த அவையில் நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். வலங்கைமான் மற்றும் உள்ள இடங்களில் சர்க்கரை ஆலை வருவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. அதுவும் விரைவில் நிறைவேறும் என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

திருநாவுக்கரசு பேசும்போது சொன்னார், இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையைப் பார்த்தால், 1163 கேர்டி வருவாய் கணக்கு, 678 கோடி மூலதன கணக்கு, இரண்டும் சேர்ந்தால் 1841 கோடி ; இதுவே கிட்டத்தட்ட ஒரு பட்ஜெட் மாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னார். இதுவே பட்ஜெட் மாதிரி என்று சொன்னால், 1991-93 அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் துணை மானியக் கோரிக்கை 3640 கோடி ரூபாய்க்கு இருந்ததே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), அது எது மாதிரி என்று திருநாவுக்கரசு தான் எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். (குறுக்கீடு) (சிரிப்பு) சொன்னால் (குறுக்கீடு) அப்போது நான் இல்லையென்பார். பொதுவாக நிதி ஆண்டு என்பது, ஏப்ரல் 1 முதல் மார்ச் இறுதி வரையிலே தான் நிதி ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஆட்சி, நாமெல்லாம் சட்டமன்றத்திற்கு வந்து, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து மே 13-லிருந்து மே 13 வரை தான் ஓராண்டு நிறைவு அடைகிறது ; எனவே இன்னும் ஓராண்டு நிறைவு அடையவில்லை. நிதி ஆண்டு ஏறத்தாழ நிறைவடைகின்ற கட்டத்தில் இருக்கின்றது. ஆனால் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தது மே மாதத்தில்தான் நிறைவடைகின்றது. எனவேதான் நம்முடைய

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 மார்ச் 25]

பழனிசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, அறிவிக்கப்பட்ட தொகைகள் விரைவிலே ஒதுக்கப்படமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை. காலங்காலமாகப் பல அரசுகளில் இந்தத் தாமதம் அதிகாரிகளால் ஏற்படலாம். வருங்காலத்திலே இந்த ஆட்சியிலே நிச்சயமாக இந்தத் தாமதம் ஏற்படாது என்ற உறுதியை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பிற்பகல் 1-05

ஆனால் கடந்த காலங்களில், இந்த பத்து மாதங்களிலே நாம் மே மாதம் ஆட்சிக்கு வந்தோம் என்றால், ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் சட்டமன்றம் நடைபெற்றது, ஆளுநர் உரை நடைபெற்றது, நிதிநிலை அறிக்கை விவாதங்கள் நடைபெற்றன. அதற்குப் பிறகு உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. வெள்ளச் சேதங்கள், வெள்ள நிவாரணத்திற்காக நாம் நம்முடைய பணிகளை வேறு முனையிலே திருப்ப வேண்டிய அவசியம், ஆக இவைகள் எல்லாம் நடைபெற்ற காரணத்தால், உடனுக்குடன் அறிவிப்புகள் நடைமுறைக்கு வருவதற்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்யமுடியாமல் போனது என்பது உண்மைதான். இருந்தாலும் கூட, எவ்வளவு சுமைகள் எல்லாம் நம்முடைய தலையில் வந்து விழுந்தன என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

13-5-1996-லே நாம் ஆட்சிக்கு வருகின்றோம். தொகுப்பு வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் - ஆதிதிராவிடர்களுக்காகக் கட்டப்படுகின்ற இலவச கான்கிரீட் வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில், 13-5-96-ல் கட்டாமல் விடப்பட்டிருந்த தொகுப்பு வீடுகளின் எண்ணிக்கை 80,824. அறிவிக்கப்பட்டு, ஆனால் கட்டப்படாமல் விடப்பட்டிருந்த தொகுப்பு வீடுகளுடைய எண்ணிக்கை, 80 ஆயிரத்து 824. இந்த ஆட்சியில் அந்த 80 ஆயிரத்து 824 தொகுப்பு வீடுகளைக் கட்டத் தொடங்கி, இந்த ஒன்பது மாதங்களில் அப்படிச் கட்டி முடித்த வீடுகளுடைய எண்ணிக்கை 49,039. அதிலும் மீதி இருக்கின்ற வீடுகள் 31,785. இருக்கின்ற சுமையையே இறக்க முடியாமல் இருக்கின்றபோது, நாம் புதிதாக இப்போது 1996-97-ல் அறிவித்திருப்பது 71,598 வீடுகள். அதிலே முடிக்கப்பட்டவை 5,000, இதைக் கழித்தால் 66,598. இந்த 66,598-ஐயும் ஏற்கெனவே பழைய ஆட்சியிலே விட்டுப்போய் நாம் கட்டி முடித்தும் இன்னும் மீதி இருக்கின்ற வீடுகள் 31,785-ஐயும் சேர்த்தால், இன்னும் கட்டப்படவேண்டிய வீடுகள் 98,383 வீடுகள். ஆக, 1996 வரையிலேயும் பழைய பாக்கியில் 80,824 இருந்ததால், இப்போது அந்த எண்ணிக்கை 98,383 என்று இருக்கின்றது. இவைகள் இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களிலே கட்டி

1997 மார்ச் 25]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

முடிக்கப்படும் என்ற உறுதியை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இவைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டவுடன், 1997-98 ஆம் ஆண்டுக்கான வீடுகள் கட்டும் பணி அதற்குப் பிறகு தொடரும் என்பதையும் நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த அளவுக்கு துணை மானியத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு ஏறத்தாழ 1,600 கோடி அளவுக்கு வந்ததற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்த்தால், திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, வெள்ள நிவாரணத்திற்குக் கிட்டத்தட்ட 241 கோடி ரூபாய் நாம் ஒதுக்க வேண்டியதாகிவிட்டது. 1,000 கோடி ரூபாய் சேதம் என்று சொன்னீர்களே, 241 கோடிதானே ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் என்று கேள்வி கேட்டால், சேதத்தின் மதிப்பு என்பது வேறு, நிவாரணத்திற்காகத் தேவைப்படுகின்ற தொகை என்பது வேறு என்பதுதான். சேத மதிப்பு நிறைய ஆகியிருக்கலாம். ஒரு வீடு இடிந்துவிட்டால் 1,000 ரூபாய் தான் நிவாரணம் தருகிறோம் என்றால், அந்த ஆயிரம் ரூபாய்தான் அந்த வீட்டின் மதிப்பா ? இல்லை. மதிப்பு ரூ.5,000 அல்லது ரூ.6,000 என்று இருக்கலாம். நாம் நிவாரணமாக ரூ.1,000 தருகின்றோம். இதற்குப் பெயரே நிவாரணம்தான். அதைப்போலத்தான் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மதிப்பில் சேதம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் கூட, 241 கோடி ரூபாயை நாம் செலவழித்து இருக்கின்றோம். வெள்ளப்பெருக்கு 6-12-1996-ல் தொடங்கி, 16-12-1996 வரையிலே அடாத மழையும் பெருங்காற்றும் வீசியது. பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அண்ணா மாவட்டம், எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம், சென்னை மாவட்டம், விழுப்புரம்-ராமசாமி படையாட்சியார் மாவட்டம், திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர் மாவட்டம், தென்னாற்காடு-வள்ளலார் மாவட்டம், நாகை-காயிதேமில்லத் மாவட்டம், திருவாரூர்-ஏ.டி.பன்னீர்செல்வம் மாவட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டன. வட ஆற்காடு-அம்பேத்கர் மாவட்டம், தருமபுரி மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம், திருச்சி முத்தரையர் மாவட்டம், பெரம்பலூர் திருவள்ளுவர் மாவட்டம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் இவைகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டன. வெள்ள நிவாரண உதவி நிதி பற்றிக் கேட்டார்கள். 13-12-96-ல் பிரதமர் அவர்களுக்கு ரூ.200 கோடி கேட்டுக் கடிதம் எழுதினேன். 21-12-96-ல் பிரதமர் ஓசூரில் 25 கோடி ரூபாய் அறிவித்தார். 22-12-96-ல் மத்திய விவசாயத் துறை அமைச்சர் திரு. மிஸ்ரா அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து 28, 29, 30 தேதிகளில் ஒரு குழுவும் வந்தது. அந்தக் குழு என்னையும் சந்தித்தது. விவசாய

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1997 மார்ச் 25]

அமைச்சர் மிஸ்ரா அவர்களும் என்னைச் சந்தித்தார். பல தலைவர்களையும் சந்தித்தார். அந்தக் குழு எல்லோரையும் சந்தித்தது. அதற்கு பிறகு கூட, 6-1-97, 3-2-97, 27-2-97 ஆகிய நாட்களில் அமைச்சர்களுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் கடிதங்கள் இந்த நிவாரணத் தொகையை நினைவூட்டி எழுதப்பட்டன. இவ்வளவுக்கும் பிறகு 10-3-97 தேசிய துயர்த் துடைப்பு நிதிக் குழுவிலே 25 கோடி ரூபாய் அனுமதிப்பதாக முடிவெடுத்து நேற்று அந்த 25 கோடி ரூபாய் நம்முடைய கணக்கிலே அனுப்பப்பட்டு விட்டதாக நேற்றைக்குத் தான் செய்தி வந்திருக்கிறது. கேட்டது 200 கோடி ரூபாய், அதற்கு எவ்வளவு கடிதப் போக்குவரத்துக்கள், எவ்வளவு அலைச்சல், எவ்வளவு கஷ்டம் - அதற்கு பிறகும் 25 கோடிதான் வந்திருக்கிறது என்றால் மத்தியிலே இருக்கிற அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குப் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்ற நம்முடைய கருத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகிற வகையிலேதான் இந்த நிகழ்ச்சி அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-10

இதைச் சொல்கிற அதேநேரத்தில் இந்த வெள்ள நிவாரணத்தினால் 241 கோடி ரூபாயும், போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு புதிய பஸ்கள் 2,176 வாங்க 182 கோடி ரூபாயும், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு நெல் கொள்முதலுக்கு வழிவகை முன் பணம் - Ways and Means Advance- 100 கோடி ரூபாயும், மின்வாரியப் பங்கு மூலதனம் 133 கோடி ரூபாயும், சாலை பராமரிப்பிற்கு 94 கோடி ரூபாயும் என்ற அளவில் - இவ்வச வேட்டி சேலைக்கு 100 கோடி ரூபாய் ஆகிறது, அதிலே அதிகச் செலவு என்ற வகையில் 24 கோடி ரூபாயும், மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் - ப்ளஸ்-2 வரையில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் என்று பட்ஜெட் படித்த பிறகு தான் அறிவித்தோம். உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே அதற்கு ஒரு 45 கோடி ரூபாயும், கொள்முதல் போனஸ் - அதுவும் பட்ஜெட் படித்த பிறகு தான் அதிகப்படுத்தி அறிவித்தோம். எனவே அதற்கு 45 கோடி ரூபாய் ஆகிற செலவில் துணை மானியத்தில் 30 கோடி ரூபாயும், தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்க்காக 43 கோடி ரூபாயும், மருந்துப் பொருள்கள் வாங்க வேண்டும் - 1995-96-க்கும் 1996-97-க்கும் ஒரு வித்தியாசம், 1995-96-ஐ விட 1996-97-ல் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை மிகத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டதன் காரணமாக, இந்த மருத்துவத் துறையில், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையில் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு, 1996-97-ல் 58

1997 மார்ச் 25]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

லட்சம் பேர் புற நோயாளிகள் அதிகமாக மருத்துவமனைக்கு வந்தார்கள். நோயாளிகள் அதிகமாக வருவது பெருமையல்ல. ஆனால் வேறு மருத்துவமனைகளை நாடிச் சென்றவர்கள் இந்த மருத்துவமனைக்கு 58 லட்சம் பேர் அதிகமாக வந்தார்கள். எனவே அவர்களுக்கு ஏற்ப மருந்து பொருள்கள் அதிகமாக வாங்கத் தேவைப்பட்ட பணம் 15 கோடி ரூபாய், குடிசை மேம்பாட்டுக்காக 19 கோடி, குடிநீருக்காக 20 கோடி, காவல் துறைக்கு அதிவிரைவுப்படை, தீணைப்பு நிலையம் — நான் இங்கே அறிவித்த 21 தீயணைப்பு நிலையங்களும் அமைக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை சம்பந்தப்பட்ட ஊர்க்காரர்கள் நிச்சயமாக அறிவீர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அனைத்தும் அமலாக்கப்பட்டு விட்டன, நடைமுறைக்கு வந்து விட்டன. அந்தத் தீயணைப்பு நிலையங்களுக்காக, நாம் ஆரம்பித்து இருக்கிறோமே காவல் துறையினுடைய அதிவிரைவுப்படை - மத நல்லிணக்கத்திற்காக, மனித நேயத்தை வளர்ப்பதற்காக, ஆங்காங்கே கிளம்புகிற பூசல்களை எல்லாம் புகைவதற்கு முன்பே அடக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட அதி விரைவுப்படை - அதற்கு ஒரு டெபுடி கமாண்டன்ட், 2 அசிஸ்டென்ட் கமாண்டன்ட், 8 இன்ஸ்பெக்டர்கள், 24 எஸ்.ஐ.-க்கள், 48 ஹவில்தார்கள்; 24 நாயக்குகள், 168 இரண்டாம் நிலை காவலர்கள், இவர்களுக்கு ஆகிற செலவு எல்லாம் சேர்த்து 24 கோடி ரூபாய் மொத்தம் இந்தக் கணக்கிலே 970 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் இந்தத் துணை மானியத்திலே கேட்டிருக்கிறோம். இஃதன்னியில் சில்லரையாகக் கேட்ட தொகை எல்லாம் சேர்த்துதான் இந்த 1600 கோடிக்கு மேற்பட்ட தொகையாகும்.

இந்த அதிவிரைவுப் படையினுடைய பயிற்சி 28 ஆம் தேதி ஆவடியில் தொடங்குகிறது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு வெள்ள நிவாரண உதவி செய்யவில்லையே தவிர மற்ற உதவிகள் செய்திருப்பதை நான் நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறேன். அதிலே குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் சிதம்பரம் அவர்கள் எனக்கு நினைவூட்டி, நானும் அவர்களிடத்தில் பேசி, 'நபார்டு' வங்கியிலேயிருந்து சாலை, நீர்ப்பாசனத்திற்காக 272 கோடி பெற்றோம். இதைக் கடந்த ஆட்சியிலேகூட பெற்றிருக்க முடியும். ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை, நபார்டு ஒதுக்கிய இந்தத் தொகையை கடந்த ஆட்சியாளர்கள் கண்டுகொள்ளவேயில்லை. அந்த 272 கோடி ரூபாயை, ஆர்.ஐ.டி.எப். மூலமாக சென்ற ஆண்டு வாங்காமல் இருந்த தொகையை, நாம் வாங்கியிருக்கின்றோம். மத்திய அரசுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்து இருக்கின்றேன்.

பிற்பகல் 1-15

அதைப்போல, மற்றொன்று, நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய காரியம், இந்திய கட்டமைப்பு வசதி நிதி நிறுவனம் — Infrastructure Development Finance Company (IDFC), பிரதமரும், நிதி அமைச்சரும் இங்கே ஒரு விழாவிற்கு கலைவாணர் அரங்கத்திற்கு வந்திருந்தபோது, நான் அவர்களை வரவேற்றுப் பேசிய நேரத்திலே சொன்னேன். இங்கே அகில இந்திய நிதி நிறுவனம் முதன் முறையாக தமிழகத்திலே அமையவேண்டும், அதற்கேற்ப இந்திய கட்டமைப்பு வசதி நிதி நிறுவனத்தை இங்கே அமையுங்கள் என்று கேட்டேன். அதை ஏற்று, அது அமைவதற்கு இன்றைக்கு அவர்கள், அதற்கான அனுமதியைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

வேளாண்மையைச் சேர்ந்த வணிக ரீதியான ஏற்றுமதிக்கு கடன் வழங்க நபார்டு நிறுவனம் ஒரு வங்கியை தமிழகத்திலே அமைக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இதில் மாநில அரசும் பங்கேற்கிறது. இது இந்தியாவிலே முன்று மாநிலங்களிலே ஒன்று என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு மத்திய அரசின் சார்பாக நாம் பெறவேண்டிய உரிமைகளையும், நன்மைகளையும், உதவிகளையும் பெற்றிருக்கின்றோம் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்ற அதேநேரத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்ட ஒன்று. இது நிதிநிலையிலே, அரசு நிதியிலேயிருந்து எடுக்கப்படாமல் முதல்வர் நிதியிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற, கொடுக்கப்படுகிற தொகை என்ற காரணத்தால், துணை மானியக் கோரிக்கையிலே இதை அறிவிக்கலாம் என்பதற்காக அறிவிக்கின்றேன்.

பத்திரிகைத் துறையிலே 20 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள், துணை ஆசிரியர்கள், நிருபர்கள், இயற்கை எய்தினால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் நிதி உதவி வழங்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டதையொட்டி, அதற்கான அரசு ஆணை 20-3-1997 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அந்த ஆணையிலேயே இந்தச் சலுகை குறித்து வேறு சிலர் எழுப்பிய சந்தேகங்களுக்கான விளக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது. அதற்காக பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள விதிமுறைகள் வருமாறு:

(1) தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் தமிழ்நாட்டிலேயே முழுநேர உழைக்கும் பத்திரிகையாளராக 20 ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும்.

1997 மார்ச் 25]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

(2) தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து வெளிவரும் நாளிதழ், பருவ இதழ்களில் ஆசிரியர், துணை ஆசிரியர், செய்தியாளர், புகைப்படக்காரர், தமிழ்நாட்டிலேயே பணி புரிந்திருக்கவேண்டும்.

(3) பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதித் திட்டத்தில் உதவி பெறுவதற்காக விண்ணப்பம் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஏதேனும் ஒரு பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் மூலம் முறைப்படி பரிந்துரை செய்யப்பட வேண்டும்.

(4) விபத்து மற்றும் கொடிய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு திடீரென்று மரணம் ஏற்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு 20 ஆண்டுகள் பணி தேவையில்லை. 5 ஆண்டுகள் பணி புரிந்திருந்தால் போதுமானதாகும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

(5) பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதித் திட்டத்தில் உதவி பெறுவதற்கான விண்ணப்பம் செய்தி மக்கள் தொடர்பு இயக்குநர் அவர்களிடம் உரிய முறையில் இறப்பு மற்றும் வாரிசு சான்றிதழ்களோடு விண்ணப்பிக்கவேண்டும்.

(6) பத்திரிகையாளர் ஓய்வு ஊதியம் பெறுவதற்கு என நடைமுறையில் உள்ள பத்திரிகையாளர் ஓய்வு ஊதிய பரிசீலனைக் குழுவே, இத்திட்டத்தின்கீழ் உதவி பெறுவதற்கான விண்ணப்பங்களையும் பரிசீலித்து, குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் ஆணைகள் வெளியிடப்படும்.

இத்திட்டம் 5-3-1997 ஆம் தேதி முதல் அமலுக்கு வரும் என்று நான் அறிவித்திருந்தாலும்கூட, அதற்கு சிலவாரங்களுக்கு முன்பு, மறைந்த பழம்பெரும் பத்திரிகையாளர் வேம்புசாமி அவர்களுடைய மறைவையொட்டி, அதைச் சிறப்பு நேர்வாகக் கருதி, வேம்புசாமி அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஓய்வு நிதி அளிக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

வேறு உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய பல்வேறு பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து இங்கே விவாதிக்க இருக்கின்ற ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையின்போதும் விளக்கம் அளிப்பதற்கு ஏற்ற வகையிலே அமைந்துள்ளதாகையால், அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் அந்த நேரத்திலே விரிவாகப் பேசிக் கொள்ளலாம் என்று கூறி துணை மானியக் கோரிக்கையை அனைவரும் ஆதரித்து ஏற்றிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமைகின்றேன். வணக்கம்.

[1997 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. அழகிரி.

திரு. ச. அழகிரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாகூருக்கு ஒரு அகல ரயில் பாதைத் திட்டம் சென்ற முறை வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அந்தத் திட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்ட தண்டவாளங்கள் மற்றும் உபகரணங்களை எல்லாம் இப்போது ரயில்வே துறை திரும்பவும் எடுத்துக் கொண்டு போவதாக ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. எனவே இதைக் கண்டித்து அந்தப் பகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் ரயில் மறியல் செய்திருக்கிறார். அவர் கைதும் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். நமக்கு ஏற்கனவே இருக்கின்ற அகல ரயில்பாதையினுடைய அளவு குறைவாக இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், வழங்கப்பட்டு இருக்கிற ஒரு திட்டமும் நம்முடைய கையை விட்டுப் போய்விட்டால் அது மாநிலத்திற்கு பெரிய இழப்பாகும். எனவே மத்திய அரசாங்கம் இதில் தலையிட்டு நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற இந்த அகல ரயில்பாதைத் திட்டத்தை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாகூருக்கு அந்த அகல ரயில்பாதை வருமேயானால், அதனைத் தொடர்ந்து தஞ்சாவூர், மாயவரம், கும்பகோணம், சிதம்பரம் போன்ற பகுதிகளும் அந்த அகல ரயில்பாதைத் திட்டத்தால் பயனடையக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு கலந்துபேசி, நாகூருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த அந்த அகல ரயில்பாதைத் திட்டத்தை மீண்டும் நிலைநிறுத்த முயற்சிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-20

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திற்குத் தேவையான ரயில்பாதைகள் குறித்து எல்லாம் கடிதம் மூலமாகவும், நேரில் சந்தித்தும், தமிழகத்திலேயே, இங்கேயே அரசு செயலகத்திலேயே மத்திய ரயில்வே துறை அமைச்சரோடு விவாதித்தும் பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். 2, 3 பாதைகள் தவிர மற்ற பாதைகள் இப்போது தரப்படவில்லை. தரப்பட்ட பாதைகளுக்காக நன்றி செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். தராத பாதைகளுக்குக்காக ஒரு உறுப்பினர் இன்றைக்கு அமைதியான முறையிலே போராடி சிறைப்பட்டிருக்கிறார். அந்த உணர்வை மத்திய அரசிலே உள்ளவர்கள் புரிந்துகொண்டு செயல்படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகிரி அவர்கள் எழுப்பிய இந்தப் பிரச்சினை உதவிடும் என்றும் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.